

under, hvad det nu koster, saaledes, at selv om Beregningen er lidt for lav, kunne vi dog stole paa, at vi ikke ville komme over det. Men efter det ærede Medlems Motivering igaar siger jeg: At stole derypaa, vilde være fuldstændig at binde sig selv et Bind for Dinene. Det ærede Medlem har gjort alt Sit, for at overbevise os om, at det ikke betyder Noget, at vi endnu ere under det Nuværende; thi han vil ikke nøies med at være saa langt nede.

Jeg kommer endelig til Lovforslagets Forbindelse med Forsvarsplanen, og maa da sige, at det nuværende Lovforslag er akkurat lige saa slet, som det var ved første Behandling. Det indeholder paa den ene Side den meget beklagelige Grundsætning: Opgivelse af Landet Vest for Store Belt og paa den anden Side er det i Virkeligheden den lige Bei til det; som man altid her i Folkethinget har mødt med kraftig Modstand, nemlig Kjøbenhavns Befæstning. Disse to Punkter skal jeg begrunde lidt nærmere. At der ikke er Tale om noget Forsvar i Sylland, er jo en Ting, der baade kan ses af Motiverne og af Lovforslaget. Vort Forslag var saa bestemt som vel muligt, idet vi ikke forlangte Mere end eet Regiment Artilleri til Sylland, Noget, som man maa sige, var det Mindste, som man kunde nøies med. Dette Forslag blev ved det ærede Medlems og hans Benner's Hjælp forfattet ved 2den Behandling, og der er ikke opstillet Noget af ham istedetfor. Det ærede Medlem har fundet Anledning til at stille andre Ændringsforslag, men ikke Noget derom. Loven staar, som den er, og det er altsaa en fuldstændig Godkendelse af Ministerens Plan: Opgivelse af Sylland og Fyn. Ved Hensyn til det andet Punkt, Kjøbenhavns Befæstning, har jeg mærket, at der i den senere Tid, efterat man først var kommen over 1ste Behandling og havde set, hvad der stod i Provincesbladene om den Stemning, der begyndte at røre sig omkring i Landet, er talt meget forsigtigt om Kjøbenhavns Befæstning. Det er et Punkt, som man taler saa lidt om som muligt. Men saaledes var det ikke ved 1ste Behandling, da talte man freidigt derom, man talte raskt væk om Kjøbenhavns Befæstning, og der var neppe noget Medlem blandt de sagtyndige Talere her eller af de politisk ledende Mænd, som ikke fuldt ud med Barme og med Anerkendelse have sluttet sig til Ministerens Plan i saa Henseende, navnlig det, som angaar Kjøbenhavns Befæstning. Der var saaledes det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evermoes), som udtalte for sit Bedkommende, at han var meget tilfreds med denne Forsvarsplan. Det staar i Tidenden Sp. 765; jeg skal ikke unblade med den høitærede Formands Tilløbelse at citere det, da jeg ikke gjerne vil gjøre Noget Uret ved usigtige Angivelser. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds udtaler der, at Forsvarsplanen gaar ud paa

at søge et Støttepunkt paa Sjælland, „og det, som jeg finder, vigtigste Støttepunkt, nemlig Kjøbenhavn“. Det ærede Medlem siger saa, at, hvad denne Del af Ministerens Plan angaar, kan han fuldstændig slutte sig til den. Men denne Tilslutning er dog ikke saa varm, som den ærede Minister maatte kunde ønske det. Dog sagde det ærede Medlem, at Ministerens Forsvarsplan var ligesom skreven ud af hans Hjerte, og det var ikke, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds sagde „af Hjerte med Smerte“, at denne Tilslutning fandt Sted fra det ærede Medlems Side. Saa var der andre Medlemmer, deriblandt den ærede Ordfører, der vare meget begejstrede for denne Tanke. Ja, den ærede Ordfører har jo altid staaet som en varm Forsvarer, ja som et Symbol for Tanken om Kjøbenhavns Befæstning. Det er fuldstændig i sin Orden, at han har sluttet sig dertil. Saa er der det ærede Medlem fra Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scaventus), der ikke er sagtyndig, uden forsaavidt han hører til et Parti, hvor jeg antager, at Alle ere sagtyndige. Men som en af Lederne for dette Parti eller i alt Fald en fremragende Mand i dette Parti ville hans Udtalelser faae en større Vægt, end de vilde kunne faae i en usagtyndig Mand's Mund, hvis han ikke hørte til dette Parti. Dette ærede Medlem siger Sp. 782: „Den Forsvarsplan, som ligger til Grund for Lovforslaget, hvortil Lovforslaget viser hen, og som, naar Lovforslaget engang maatte blive vedtaget, med Nødvendighed maa følge efter dette — jeg haaber, at det maa ske snart — kan jeg ganske fuldstændig slutte mig til. Det er jo i Virkeligheden i alt Væsentligt den samme Forsvarsplan, som jeg og andre ærede Medlemmer her i dette Thing i Sommeren 1876 efter de nye Valg i det Uvalg, der da var nedsat, har været med til at anbefale“. Det er altsaa den Plan, om hvilken det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og andre Medlemmer med ham erklærede, at de ikke kunde gaa ind paa og ikke vilde have med den at gjøre, medmindre de fik Garanti for, at den ikke gik igennem. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds holdt heller ikke af denne Udtalelse af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds; jeg erindrer, at han senere sagde, at det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds havde udtalt sig noget vel ivrigt og usorgsamt, og at han gjorde Lovforslaget og Krigsministeren en daarlig Tjeneste ved saaledes at aabne Diet for, hvad det egentlig var, der laa bagved den Historie, vi her havde for, og at det havde været klogere og snildere, om det var kommet bagefter, naar Loven engang var vedtagen. Jeg kommer derefter til det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen) og den ærede Ordfører. Det ærede Medlem fra Randers's Udtalelse findes i Tidenden Sp. 822. Det ærede Medlem siger: „Kjøbenhavns Befæst-